

библиотечното дѣло и въ другитѣ страни бѣ отъ грамадно значение не само като чисто знание, а и като образецъ за подражание. Това изображение доби още по-голѣма стойностъ, като се съобрази обстоятелството, че у насъ има твърде оскѣдни, дори нищожни данни за библиотечното дѣло въ чужбина.

Очертаването рѣста на читалищното дѣло у насъ и посоката на неговото движение, идеята за съюзяване, днешната организация на Върховния читалищ. съюзъ, на окръжнитѣ и околийски читалищни съюзи, както и новитѣ задачи, които интереситѣ на българската култура налагатъ на читалището, и срѣдствата, чрезъ които то ще ги постигне, бѣха сжщо така прецизно изложени и изтъкнати.

Онова, което научиха посетителитѣ на събора отъ рефератитѣ на г. г. Кацаровъ и Молловъ, онова, което видѣха въ Преславъ, Мадара и Плиска утвърди и углѣби у тѣхъ убеждението, че ние, българитѣ, сме имали богата култура, че и ние сме вложили сочни плодове въ общочовѣшката съкровищница на неуведаемитѣ ценности.

И Шуменскиятъ съборъ е нова фаза въ развитието на читалищното дѣло — преходъ къмъ осъществяване на неговитѣ задачи за изучаването на нашето далечно и близко минало, на вживяване въ хубавото — залогъ за изграждане на хубаво и здраво бѣдеще.

По решение на осмия читалищенъ конгресъ управителниятъ съветъ въ едно отъ засаданията си реши да бѣде отпразднувана най-тържествено 70-годишнината отъ появата на първитѣ наши читалища (1856 г.) и 15 годишнината отъ създаването на читалищния съюзъ. По този случай да се издадатъ две книги: „Юбилеенъ сборникъ“ и „История на читалищното дѣло“. Това решение остана изпълнено по липса на срѣдства; държавата не пое издаването на тия две книги.

Презъ 1926 год. по решение на управителния съветъ, бѣ откритъ четвърти библиотечарски курсъ въ гр. София пакъ съ съдействието и материалната помощъ на Министерството на просвѣщението. Предметитѣ библиотекознание и читалищно дѣло тоя пѣтъ бѣха по-широко застъпени и часоветѣ по практически упражнения почти удвоени въ сравнение съ по-първитѣ курсове. Преподаватели бѣха: Ст. Аргировъ — библиотекознание (23 часа теория и 41 часа практически упражнения), В. Класановъ — читалищно дѣло и библиотекознание (20 часа теория и 32 часа практически упражнения), проф. М. Арnaudовъ — Европейска литература (20 часа теория), В. Пундевъ — Българска литература (15 часа теория) и А. П. Стоиловъ (6 часа теория). Курсътъ трая отъ 1 до 31 августъ и бѣ следванъ отъ 42 души, отъ които 35 се явиха и издържаха успѣшно установения изпитъ.

По решение на управителния съветъ бѣ свиканъ на 20 и 21 февруарий 1927 год. въ гр. София деветия извънреденъ конгресъ на читалищата. Конгресътъ бѣ свиканъ презъ време, когато заседаваше камарата и предстоеше разглеждането на законопроекта за читалищата. За това и въ дневния редъ на конгреса бѣ поставенъ за разглеждане правителствения законопроектъ за читалищата.

Конгресътъ бѣ откритъ отъ председателя на съюза г. Ст. Аргировъ съ кратка приветствена речъ, въ която изложи причинитѣ за свикване на конгреса и пожела ползотворна работа на конгресиститѣ. Следъ това се избра бюро на конгреса въ съставъ: председателъ